

Abstrakt

O Emilu Fillovi (1882-1953) je známo, že byl vášnivým sběratelem a milovníkem mimoevropského umění. Celý život se snažil nalézt společný jazyk, který by umožnil propojit umělecké styly a přístupy různých světových kultur. Filla obětoval velkou část života studiu čínského umění, které se v Evropě stalo populární a tím i přístupnější na začátku dvacátého století. Filla nejen navštěvoval výstavy asijského umění, ale sám vlastnil i několik uměleckých předmětů a tušových maleb. Studium čínských obrazů a literatury si osvojil postupy a myšlení typické pro čínské krajinářství. Především se jedná o citaci podlouhlého formátu, použití tušové malby a dojem bezčasí, věčnosti a nekonečna.

Výsledkem jsou netradiční podlouhlé krajinomalby, které se na první pohled liší od tradičních krajinomaleb malovaných podle zažitých pravidel Západu. Krajiny Českého středohoří vznikaly v posledních letech Fillova tvůrčího období, kdy tvorba umělců byla pod neustálou kontrolou režimu. Fillovy krajiny Českého středohoří jsou však solitéry a nemělo by na ně být nahlíženo jako na ukázkový příklad realistické malby padesátých let minulého století. Fillova intence měla mnohem duchovnější a osobnější ráz. Tyto malby krajin pro něj byly hledáním nové syntetizující umělecké formy, završením vlastní tvorby a především prostorem pro kontemplaci.